

staaer, at der kan opstaae særlige Omstændigheder, som vanskeligt kunne ordnes ved en almindelig Lov, men det forekommer mig dog, at Sagen maa være kommen til større Modenhed, og man maa være bedre istand til at see Forholdet mellem de forskjellige Straffemaader, ikke blot med Hensyn til det juridiske Begreb, men ogsaa til den factiske Tilstand, og man maa overveie, hvilke Regler der i Almindelighed maa følges ved at beslutte en saadan Overskyttelse. Det er ingenlunde min Mening, at der i Gjærningen var nogen Fare ved aldeles at overlade denne Omflytning til Justitsministeriet, som jeg troer vist vil iagttage alle de Hensyn dertil, som der bør iagttages, naar en saadan Omflytning skal finde Sted. Men det forekommer mig dog, at det ikke er ganske i sin Orden, at Lovgivningen giver en saa uindskrænket Frihed i saa Henseende, men at det var naturligere og mere i den constitutionelle Aand, at i sin Tid, naar Forholdene gjorde Omflytninger nødvendige, og man kunde see noget klarere i Sagen, end man nu kan, Sagen da paany forelagdes, og at Rigsdagen enten vedtog visse almindelige Regler, som skulde følges derved, eller, forsaavidt den fandt, at saadanne almindelige Regler ikke kunne dannes, saa paa et Trin af Sagen, hvor Nødvendigheden deraf klarere sees, overlod det aldeles til Justitsministeriet. — Jeg kan af disse Grunde ikke stemme for Lovudkastet.

Ordf. Som det haitærede Thing bekendt og af den sidste ærede Taler fremhævet, er Folkethinget ved Behandlingen af nærværende Lovforslag kommet til et andet Resultat end det, hvortil dette Thing kom ved Sagens Behandling i forrige Session. Imidlertid vil det være Thinget bekendt, at der allerede i det Udvalg, der tidligere var nedsat her i Thinget, var nogen Meningsforskjellighed angaaende det Punkt, som den sidste ærede Taler har bragt under Omtale, idet Pluraliteten i dette Udvalg var tilbøielig til at gaae ind paa at indrømme Justitsministeriet den Bemyndigelse, som det Thinget forelagte Lovudkast indeholdt i dets sidste Paragraph. Dog forenede man sig i Udvalget om den Mening, hvortil Minoriteten hældede, idet man ikke kunde miskjende, at der virkelig, saaledes som

Sagen dengang stod, kunde være nogen Betænkelse ved at indrømme Justitsministeren den omhandlede Bemyndigelse, saalænge der ikke var emaneret Reglementer for Arbeidet, Disciplinen og Betspissningen i de forskjellige Straffeanstalter. Senere have Sagens Omstændigheder imidlertid forandret sig meget betydeligt, idet nemlig Straffeanstalterne fra provindstille ere overgaaede at være til Indretninger, der ere fælles for hele Kongeriget, idet de samtlige ere underlagte en fælles Overbestyrelse og idet de fremdeles have faaet fælles Bestemmelser med Hensyn til den Bestyrelserne tilkommende Straffemyndighed, og det forekommer mig derfor, at den Betænkelse, som man tidligere havde nogen Grund til at nære, ikke længere bør tillægges en saadan Vægt, at den skulde foranledige Thinget til at modsætte sig, at det foreliggende Lovforslag antages, saaledes som det nu er oversendt fra Folkethinget. — Den Omstændighed, at Straffeanstalterne fra provindstille ere overgaaede til at være fælles Indretninger for hele Kongeriget, og at de ere underlagte een fælles Overbestyrelse, maa absolut have til Følge, at den Forskel, der i mange Retninger tidligere har fundet Sted mellem dem, ikke længere er tilstede. Fangernes Forpleining, Beklædning og den Disciplin, de ere underkastede maa nu antages at være omtrent eens i alle Straffeanstalterne, og, forsaavidt det af den haitærede sidste Taler er fremhævet, at Straffenes Execution dog upaatvivelig er lempeligere i Viborg Tugthuus end i Straffeanstalten paa Christianshavn, antager jeg ogsaa — efter hvad jeg har erfaret — at der deri er skeet Modificationer i den senere Tid, og at det nu ikke ligger i Viborg tilstedes Fangerne at arbejde udenfor Straffeanstalten; idetmindste har man i den seneste Tid søgt at indskrænke det saameget som muligt, om det ikke for Olebliffet skulde være aldeles ophævet, hvilket jeg dog tør antage. Den Omstændighed, at Overbestyrelsen er fælles for alle Straffeanstalter, maa absolut medføre, at Bestyrelsen søger at bewirke, at Behandlingen af Fangerne bliver saavidt muligt eens overalt, og at Arbeidet ikke bliver strengere paa det ene Sted end paa det andet, og, naar dette er Tilfældet, skjøner jeg virkelig